

16. januar 2017

Direktørens rapport om udviklingen på arbejdsskadeområdet

Indhold

Denne rapport er opdelt i to afsnit, et afsnit for henholdsvis arbejdsskadeulykker og et for erhvervssygdomme. I rapporten er der beskrevet udviklingen igennem de seneste år på arbejdsskadeområdet.

Der er beskrivelser om antal afsluttede sager, om udviklingen i anerkendelsesprocenten og om størrelsen på erstatningsudgifterne.

Af hensyn til sammenligning er der i denne rapport inddraget tal for perioden fra 2011 til 2016.

1.0 Udviklingen på ulykkesområdet

Afsnittet er opdelt i følgende afsnit:

- 1.1 Antal afslutninger fordelt på legemsdel og skadestype
- 1.2 Udviklingen i anerkendelsesprocenten – fordelt på skadestype
- 1.3 Gennemsnitlig tilkendt méngrad
- 1.4 Gennemsnitlig tilkendt erhvervsevnetabsprocent
- 1.5 Erstatningsudgifter

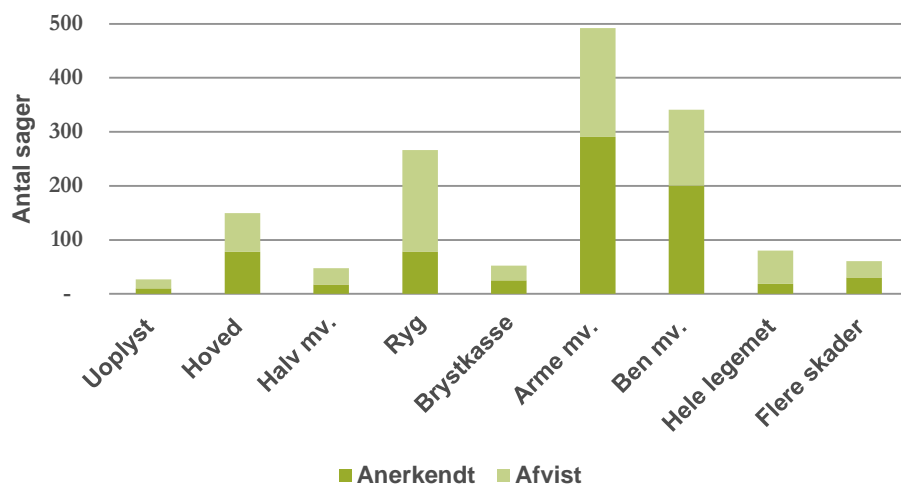
1.1 Afsluttede sager om arbejdsulykker i 2016

Afsluttede sager fordelt på legemsdel

Af figur 1 fremgår det hvor mange ulykkessager, der er blevet afsluttet i gennemsnit per måned i 2016 fordelt på hvilken legemsdel, der er kommet til skade.

Af figuren fremgår også om sagen er blevet anerkendt eller afvist.

Figur 1: Antal afsluttede sager om ulykker per måned i 2016 – fordelt på legemsdel og kendelse

Bemærkninger

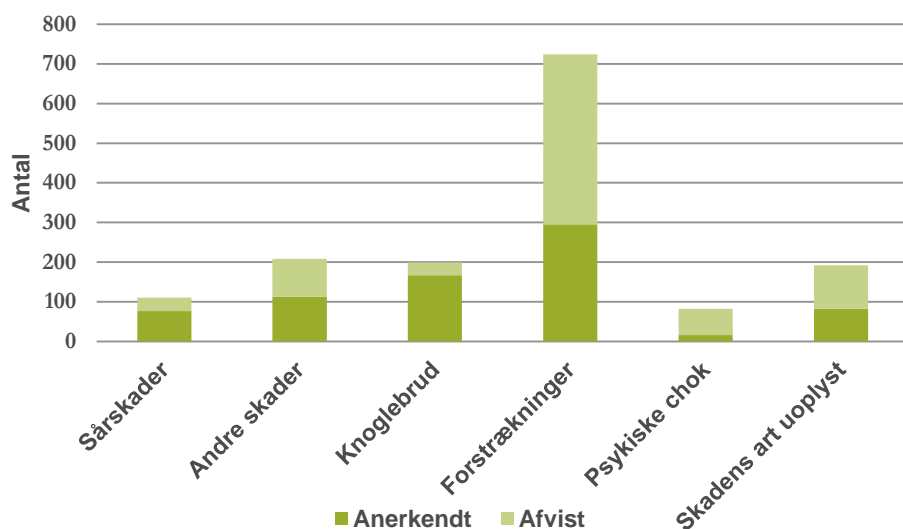
Af figur 1 fremgår det, at der samlet i gennemsnit per måned er blevet afsluttet 1.516 sager omhandlende arbejdsulykker i 2016 – svarende til cirka 18.000 sager. Af disse 18.000 sager er omkring 50,5 procent blevet afvist, og 49,5 procent anerkendt i 2016.

Næsten en tredjedel af alle afsluttede sager om arbejdsulykker, 32 procent, drejer sig om skader sket på armene (det vil sige inklusiv skuldre, albuer, håndled, hænder og fingre), og lidt mere end en fjerdedel, 22 procent, drejer sig om skader sket på benene (det vil sige inklusiv hofte, knæ, ankler, føder og tæer). Det vil sige skader på disse legemsdele tegner sig samlet for mere end halvdelen af alle afsluttede arbejdsulykkesager.

Afsluttede sager fordelt på skadetype

Af figur 2 fremgår tilsvarende tal, men fordelt på skadestype.

Figur 2: Antal afsluttede sager om ulykker per måned i 2016 – fordelt på skadetype og kendelse

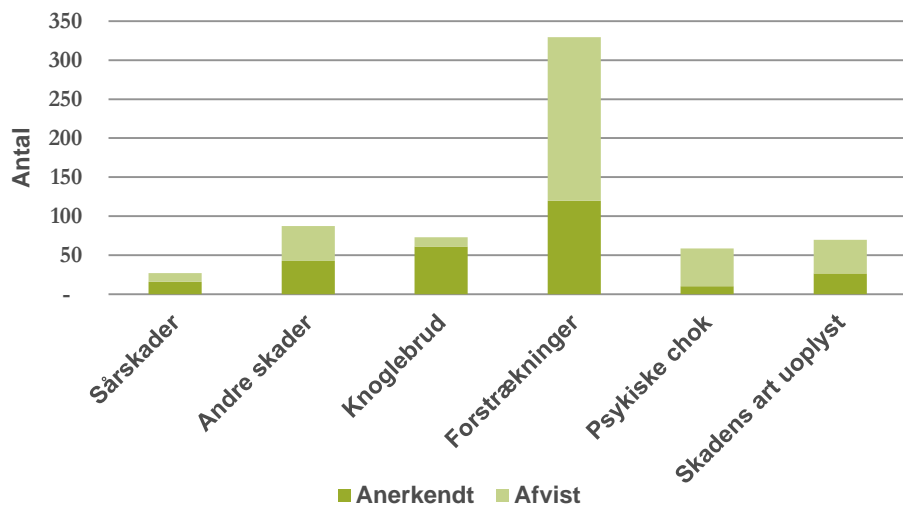
Bemærkninger

Af figur 2 fremgår det, at omtrent halvdelen af alle sager med arbejdsulykker skyldes forstrækninger/forstuvninger/forvridninger. Skader forårsaget af psykisk chok tegner sig for cirka 5 procent af alle sager.

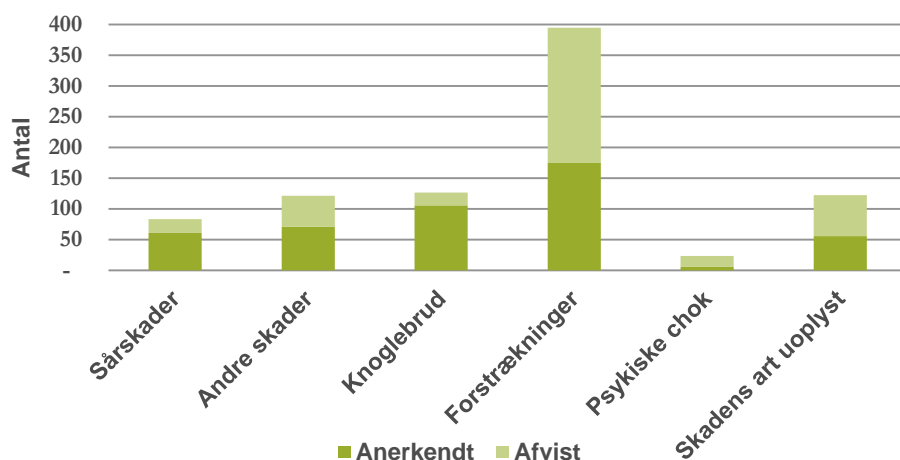
Afsluttede sager fordelt på skadestype og køn

Af figur 3a og 3b fremgår tilsvarende tal fordelt på køn.

Figur 3a: Antal afsluttede sager per måned i 2016 om ulykker for kvinder – fordelt på kendelse

Figur 3b: Antal afsluttede sager per måned i 2016 om ulykker for mænd – fordelt på kendelse

Bemærkninger

Af figur 3a og 3b fremgår det, at der er væsentlige forskellene på skades- og anerkendelsesmønstre for kvinder og mænd.

Mændene står for cirka 57 procent af de afsluttede ulykker og kvinderne for 43 procent. For mændene anerkendes 54 procent af sagerne, mens der for kvinderne anerkendes 43 procent af sagerne.

Forskellene i anerkendelsesprocenterne skyldes til dels, at der er forskellige typer af skader, der anmeldes.

Blandt kvinderne udgør forstrækninger 51 procent af skaderne, og blandt mændene udgør forstrækninger 45 procent. Blandt kvinderne udgør psykisk chok cirka 9 procent af skaderne, mens de for mændene kun udgør omkring 2 procent.

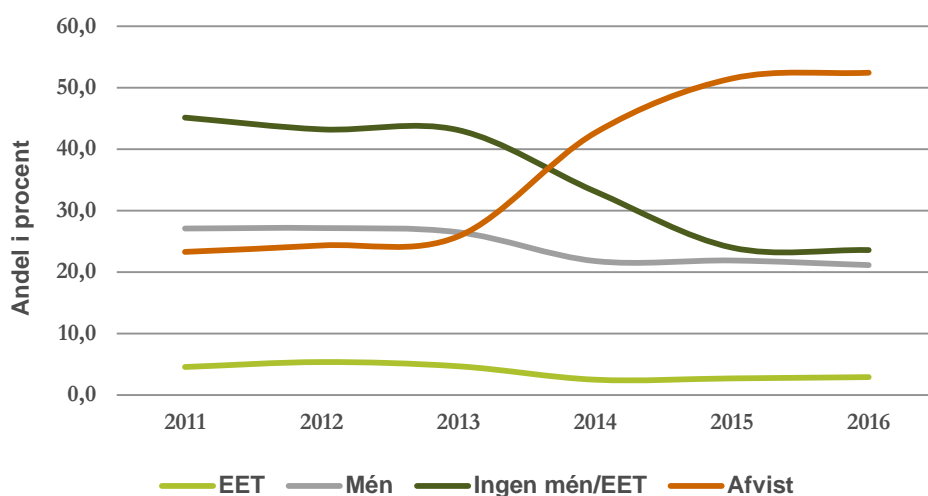
Forstrækninger og psykisk chok er blandt de skadestyper, som har de laveste anerkendelsesprocenter (se figur 5).

1.2 Arbejdsskadesager om ulykker fordelt på kendelse

Afsluttede nye sager fordelt på kendelse 2011-2016

I figur 4 beskrives udviklingen i forskellige typer kendelser i forhold til det samlede antal kendelser i den pågældende periode. Der er her udelukkende tale om nye sager, dvs. sager som er blevet afgjort første gang.

Figur 4: Afsluttede nye sager fordelt på kendelse

Bemærkninger

Af figuren fremgår det, at andelen af nye sager, som er blevet afvist, er steget markant i perioden.

I perioden fra 2011 til 2013 blev cirka 20-25 procent af alle sager afvist. Efter 2014 er andelen af sager, der bliver afvist første gang, steget markant og har i 2016 gennemsnitligt tegnet sig for cirka 52 procent af alle afgjorte nye sager. Dette betyder samtidig, at der i 2016 for nye sager var en anerkendelsesprocent på omkring 48 på ulykkesområdet.

Den generelle stigning i mængden af afviste sager er en følge af Højesteretsdom fra november 2013, hvor der skete en skærpelse af personskadebegrebet, således at skader med beskedne følger, der går over af sig selv ikke kan betragtes som en personskade i lovens forstand.

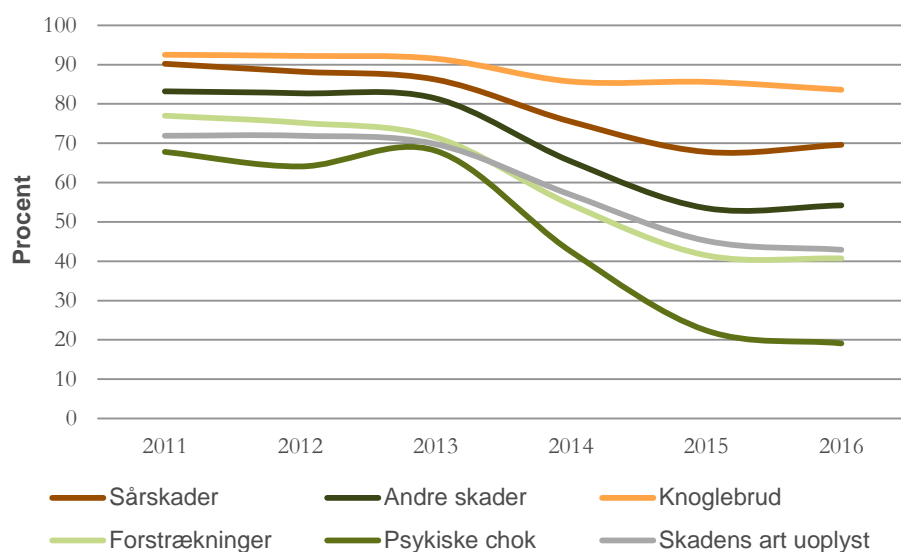
Den store stigning i andelen af afviste sager er følgelig sket på bekostning af andelen af sager, der bliver anerkendt uden godtgørelse eller erstatning. Andelen af sager der anerkendes uden varige følger er således faldet fra omkring 45 procent i 2011-2013 til omkring 20-25 procent i perioden efter 2013 og har i 2016 gennemsnitligt ligget på 24.

Andelen af sager, der bliver afsluttet med tilkendelse af erstatning for tab af erhvervsevne er faldet i perioden fra midten af 2014 til nu og lå i 2016 gennemsnitligt på omkring 3 procent.

Anerkendelsesprocent fordelt på skadestyper 2011-2016

Af figur 5 fremgår det hvorledes anerkendelsesprocenten for forskellige typer skader har udviklet sig i perioden 2011-2016.

Figur 5: Anerkendelsesprocent fordelt på skadetype.

Bemærkninger

Af figur 5 fremgår det, at mens anerkendelsesprocenten efter skader med knoglebrud ikke i væsentlig grad er faldet, er anerkendelsesprocenten for sårskader og særlig forstrækninger og psykiske chok blevet påvirket af dommen fra Højesteret.

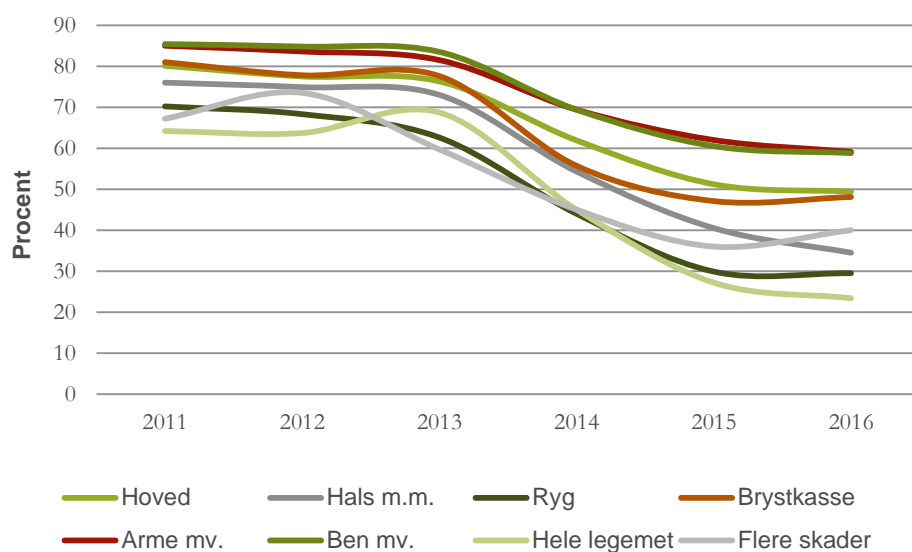
Skader, hvor der er sket knoglebrud – og i en vis udstrækning også sårskader – går sjældent over af sig selv uden behandling, og de medfører ofte varige gener. Derfor bliver den type skader fortsat anerkendt, og de ligger i 2016 med en anerkendelsesprocent på omkring 83.

Modsat er følgerne efter forstrækninger/forstuvninger og psykiske chok ofte beskedne og forbigående – og derfor bliver en stor del af disse skader, som tidligere blev anerkendt uden erstatning, nu afvist.

Anerkendelsesprocent fordelt på legemsdel 2011-2016

Figur 6 viser tilsvarende tal bare fordelt legemsdel

Figur 6: Anerkendelsesprocent fordelt på legemsdel

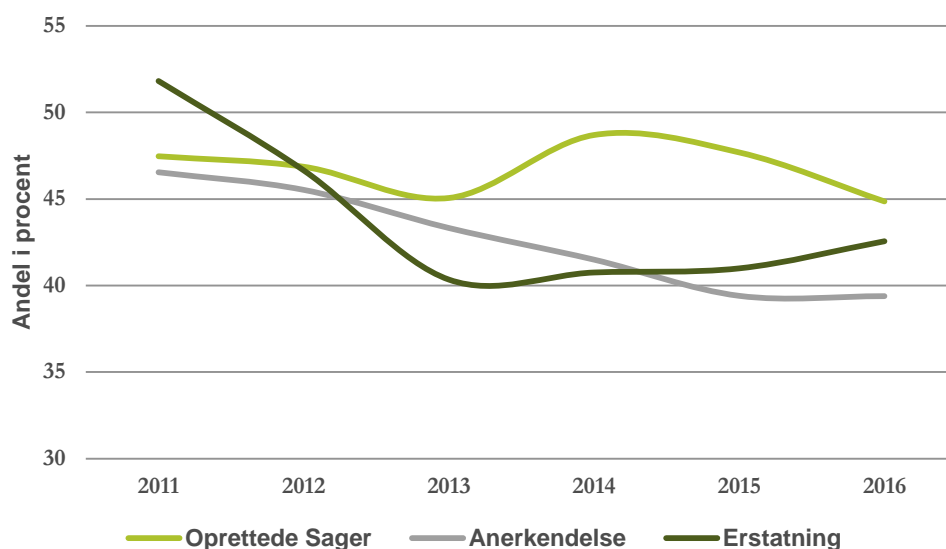
Bemærkninger

Anerkendelsesprocenten er faldet for ulykker på alle legemsdele som følge af Højesteretsdommen.

Forstrækninger – andel af anerkendelser og erstatninger 2011-2016

Af figur 7 fremgår det, hvor stor andel af alle sager forstrækninger udgør, hvor stor en del af samtlige anerkendelser skadestypen udgør og hvor stor en andel af de samlede udgifter til erstatning i ulykkesager, der gives til skader med forstrækning.

Figur 7: Forstrækninger – andel af oprettede sager, anerkendelser og udgifter

Bemærkninger

Af figuren fremgår det, at mens andelen af sager, hvor der er sket forstrækninger, har været forholdsvis stabil 2011-2016, dog er let faldende de seneste år, så ligger

den nu på niveau med 2013. Andelen af de samlede udgifter til erstatninger på ulykkesområdet til skader omhandlende forstrækninger har varieret igennem perioden, men er i 2016 på samme niveau som 2012-2013 og er svagt stigende.

Dommen fra Højesteret har således påvirket anerkendelsesprocenten for disse skader, men har ikke påvirket erstatningsudgifterne, hvilket tyder på at skader af mere alvorlig karakter der medfører varige gener fortsat anerkendes i samme omfang som før, og tilskadekomne modtager erstatning som følge af disse skader i samme omfang som før.

I 2014, som fremgår af figur 12 i afsnit 1.5, var andelen af de samlede erstatninger på et meget lavt niveau, hvilket skyldes, at der i denne periode var en afholdenhed med at træffe afgørelser med erstatning for tab af erhvervsevne.

De få afgørelser med erstatning for tab af erhvervsevne, der blev truffet i perioden, var typisk med alvorlige skader med en uopsættelig karakter, hvilket stort set aldrig drejer sig om forstrækninger.

1.3 Méngrad 2011-2016

Figurerne indeholder den gennemsnitlige méngrad for alle de sager, der er blevet afsluttet med tilkendelse af godtgørelse for varigt mén.

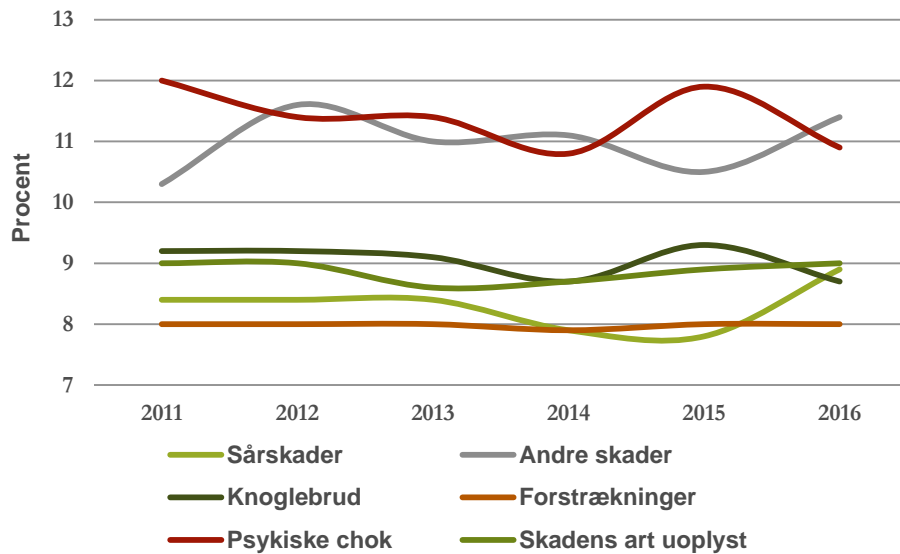
Størrelsen på det varige mén bliver fastsat med udgangspunkt i den vejledende méntabel, der udarbejdes af Beskæftigelsesministeriet og er udgangspunktet for fastsættelse af en méngrad for personskader. For eksempel fastsættes tab af yderste led af pegefingeren til 5 procent.

Der kan træffes flere afgørelser om mén i den samme sag, så den samme sag kan optræde flere gange i figurerne. I sager, hvor der er flere afgørelser om varigt mén, vil det være den samlede, som indgår i figuren.

Méngrad fordelt på skadestype og året for tilkendelsen

Af figur 8 ses udviklingen i den gennemsnitlige méngrad fordelt på skadestyper i perioden 2011-2016.

Figur 8: Gennemsnitlig mængde for skadestype

Bemærkninger

Af figuren fremgår det, at den gennemsnitlige mængde i perioden har ligget forholdsvis stabilt. Den gennemsnitlige mængde ligger på omkring 9 procent. Den gennemsnitlige mængde for sager med skadestypen forstrækning har i hele perioden ligget tæt på 8 procent.

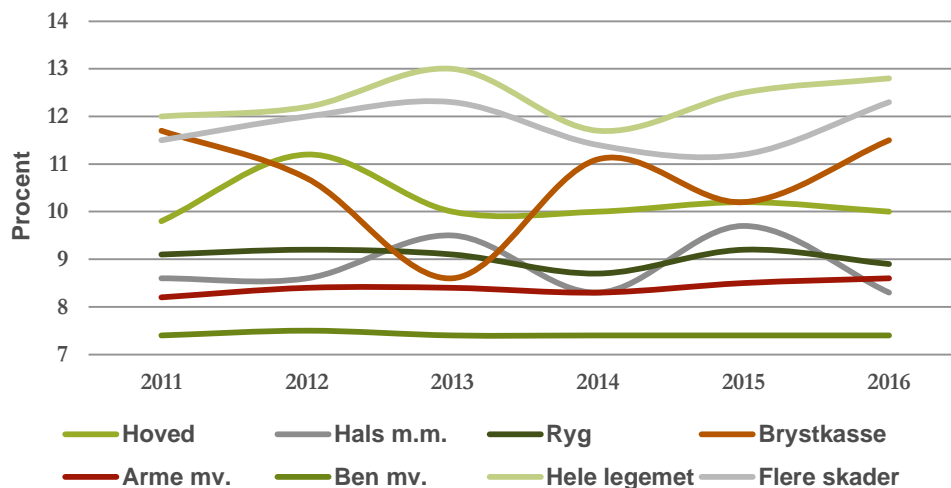
Skadestypen forstrækning er den type af skader, som i gennemsnit har den laveste mængde.

Den gennemsnitlige mængde for sager med skadestypen psykisk chok har i perioden svinget mellem 11 og 12 procent. Skadestypen psykisk chok er den enkeltstående skadestype, som i gennemsnit har den højeste mængde.

Méngrad fordelt på legemsdel og året for tilkendelsen

Figur 9 viser den gennemsnitlige méngrad fordelt på legemsdel.

Figur 9: Gennemsnitlig méngrad for legemsdel

Bemærkninger

Skader på ben mv. har de laveste gennemsnitlige méngrad, mens skader på hele legemet og flere skader har den højeste méngrad. Det hænger sammen med, at der er tale om skader på flere legemsdele, der typisk er noget mere alvorlige.

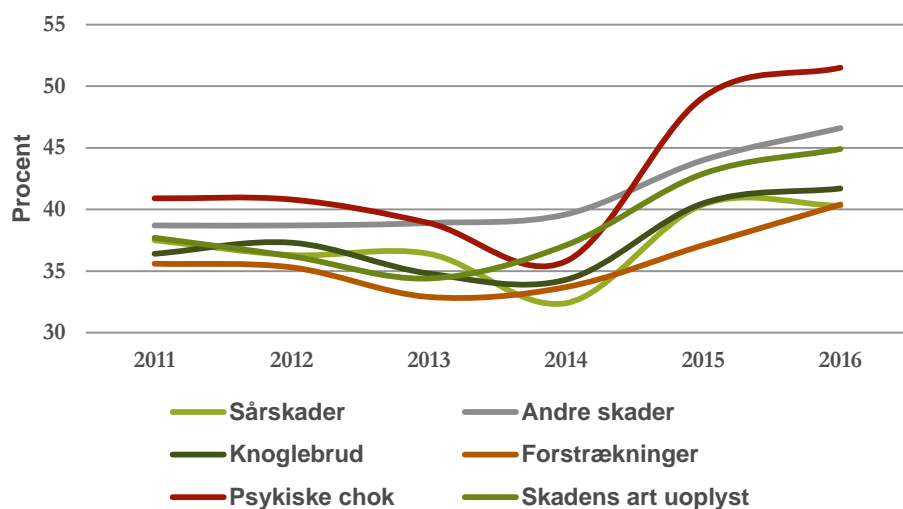
1.4 Erhvervsevnetabsprocent 2011-2016

Figuren indeholder den gennemsnitlige erhvervsevnetabsprocent for alle de sager, der er blevet afsluttet med tilkendelse af erstatning for tab af erhvervene. Da det er muligt at tage en sag til revision eller få genoptaget sagen, hvis den erhvervsmæssige situation har ændret sig, kan der være flere afgørelser om erhvervsevnetab i den samme sag. En sag kan derfor optræde i figurerne flere gange. I disse sager er det den samlede erhvervsevnetabsprocent, som er medtaget og ikke kun ændringen.

Erhvervsevnetab fordelt på skadestype 2011-2016

Af figur 10 ses udviklingen af den gennemsnitlige erhvervsevnetabsprocent i perioden 2011-2016 fordelt på skadestype.

Figur 10: Erhvervsevnetabsprocent fordelt på skadestype

Bemærkninger

Figuren viser, at der skete en markant stigning i den gennemsnitlige erhvervsevnetabsprocent omkring 2014 for alle skadestyper, hvilket tidsmæssigt falder sammen med offentliggørelsen af Kammeradvokatens kritiske redegørelse om AES' sagsbehandling i sager om erstatning for tab af erhvervsevne.

Det indgik i Kammeradvokatens kritik, at AES generelt havde anlagt et for optimistisk syn på resterende erhvervsevne i en lang række sager. Der er efterfølgende sket en justering i de kriterier, der indgår i skønnet for vurdering af spørgsmålet om tab af erhvervsevne.

Sagerne er derudover blevet ældre og tilskadekomnes erhvervsmæssige situation er blevet mere afklaret, dvs. der er større antal af sager hvor tilskadekomne er færdigafklaret hos kommunen eller er i et nyt job end i en "normal" situation hvor alderen på sagerne er lavere og tilskadekomne er i højere grad i en uafklaret situation (sygedagpenge, ressourceforløb m.v.).

Disse to forhold betyder, at den gennemsnitlige procent for tab af erhvervsevne er steget markant.

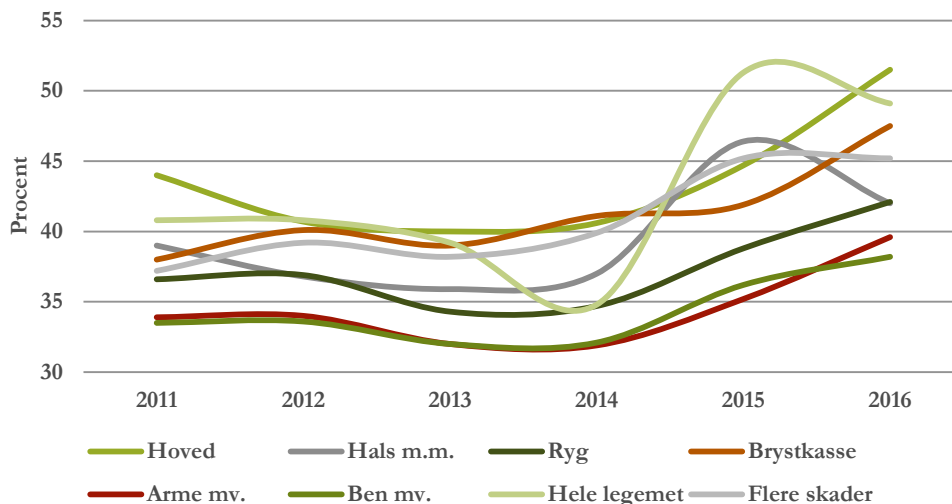
Den største stigning er sket for sager med skadestype psykisk chok, hvor der ved udgangen af 2016 i gennemsnit er tilkendt en erhvervsevnetabsprocent på omkring 51-52 procent.

For forstrækninger og for alle skadestyper samlet er stigningen mindre markant, men alligevel betydelig, idet den gennemsnitlige erhvervsevnetabsprocent er steget fra omkring 36 procent til omkring 42 procent i 2016.

Erhvervsevnetab fordelt på legemsdel

Figur 11 viser tilsvarende tal fordelt på legemsdel.

Figur 11: Erhvervsevnetab fordelt på legemsdel

Bemærkninger

Den gennemsnitlige erhvervsevnetabsprocent er i perioden steget for alle skader.

Det gennemsnitlige erhvervsevnetab er lavest for skader vedrørende ben mv. og arme mv. og højest for skader vedrørende hovedet. Det hænger fint sammen med den store stigning for skader med psykisk chok, idet psykisk chok vil i denne opgørelse optræde som skade på hovedet.

1.5 Erstatningsudgifter

Erstatningsudgifterne er opgjort på året for tilkendelsen. Erstatningsudgifterne består af godtgørelser for varigt mén, og erstatning for tab af erhvervsevne. Erstatning for tab af erhvervsevne udbetales enten som en kapitalerstatning (engangsbeløb) eller som en løbende ydelse.

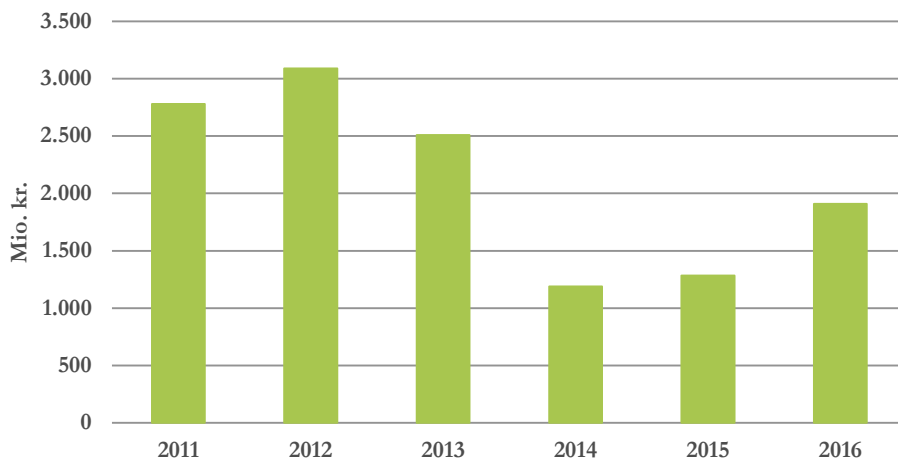
I de tilfælde, hvor erstatningen er tilkendt som en løbende ydelse indgår de i opgørelsen som hensættelser til reserver (værdien af erstatningen fra afgørelsestidspunktet frem til folkepensionsalderen).

Tilgodehavende ydelser, det vil sige ydelser tilkendt fra perioder, fra før afgørelsestidspunktet, indgår ikke i opgørelsen.

Erstatninger til efterladte, behandlingsudgifter og udgifter til hjælpemidler indgår heller ikke i beregningen.

Figur 12 viser erstatningsudgifterne i perioden 2011-2016.

Figur 12: Erstatningsudgifter fordelt på året for tilkendelsen

Bemærkninger

Erstatningsudgifterne faldt markant fra 2013 til 2014. Det skyldes dels Kammeradvokatens kritik af sagsbehandlingen og dels at der var for få ressourcer til at behandle sagerne.

Kammeradvokatens kritik medførte at praksis for fastsættelse af erhvervsevnetab skulle gennemgås og der skulle iværksættes initiativer for at rette op på kvaliteten i sagerne. Det har medført et fald i antallet af afgørelser om erhvervsevnetab.

Samtidig har AES i en periode oplevet en ekstraordinær høj personaleomsætning.

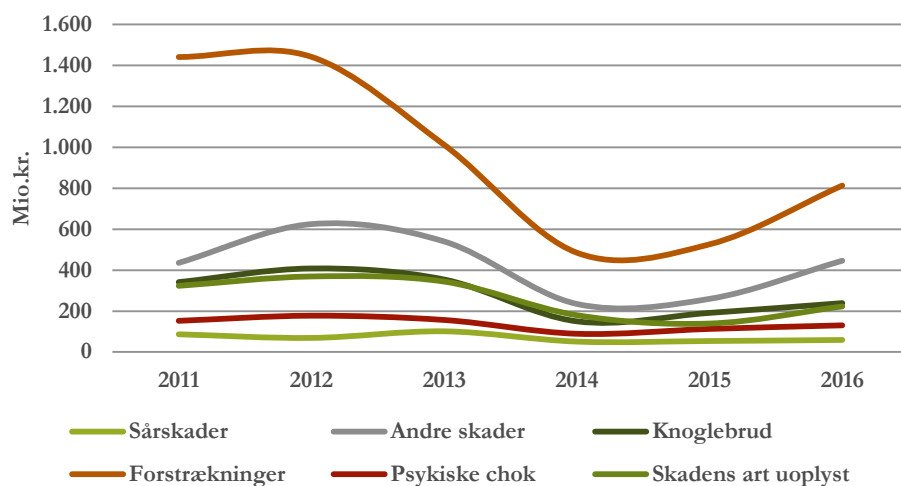
I 2016 er erstatningsudgifterne steget igen i takt med at AES får arbejdet sig igennem den bunke af sager vedrørende tab af erhvervsevnetab, som har hobet sig op siden 2014, må man forvente en yderligere stigning i erstatningsudgifterne.

Der er således tale om et midlertidigt fald fra 2013, der skyldes lavere produktion af sager om tab af erhvervsevne indenfor de sidste par år, og ikke et reelt fald i erstatningsudgifterne på arbejdsskadeområdet – herunder ulykkesområdet.

Erstatningsudgifter fordelt på skadestype

Figur 13 viser, hvordan erstatningsudgifterne fordeler sig på skadestype.

Figur 13: Erstatningsudgifter fordelt på skadestype

Bemærkninger

Fordelingen mellem skadestyperne er stabil over perioden.

Forstrækningerne udgør 43 procent af udgifterne i 2016 mod 45 procent af de afsluttede sager i 2016. Skader vedrørende psykisk chok udgør omkring 7 procent af erstatningsudgifterne mod omkring 5 procent af afslutningerne. Sårskaderne udgør 7 procent af afslutningerne i 2016 mod 3 procent af erstatningsudgifterne.

2.0 Udviklingen i erhvervssygdomme

I følgende afsnit redegøres for udviklingen på erhvervssygdomsområdet. Der vil udover beskrivelser over udviklingen som i forrige afsnit, også være et underafsnit om psykiske sager specielt, samt en fordeling af erstatningsudgifterne på diagnoser og udvalgte brancher.

Sagerne vil være fordelt på sagens endelige diagnose, dvs. den slutdiagnose, der er blevet stillet i løbet af behandlingen. Denne kan afvige fra den diagnose sagen er blevet anmeldt med.

Sager behandlet efter Veteransærloven er ikke medtaget i rapporten, da disse adskiller sig lovgivningsmæssigt fra erhvervssygdomsområdet generelt.

Afsnittet er inddelt som følger:

- 2.1 Antal afslutninger fordelt på den endelige diagnose, samt tilskadekomnes køn.
- 2.2 Udviklingen i anerkendelsesprocenten fordelt på endelig diagnose.

2.3 Særligt om psykiske erhvervssygdomme

2.4 Gennemsnitlig tilkendt méngrad fordelt på år samt endelig diagnose

2.5 Gennemsnitlig tilkendt erhvervsevnetabsprocent fordelt på år samt endelig diagnose.

2.6 Erstatningsudgifter samlet og på endelig diagnose.

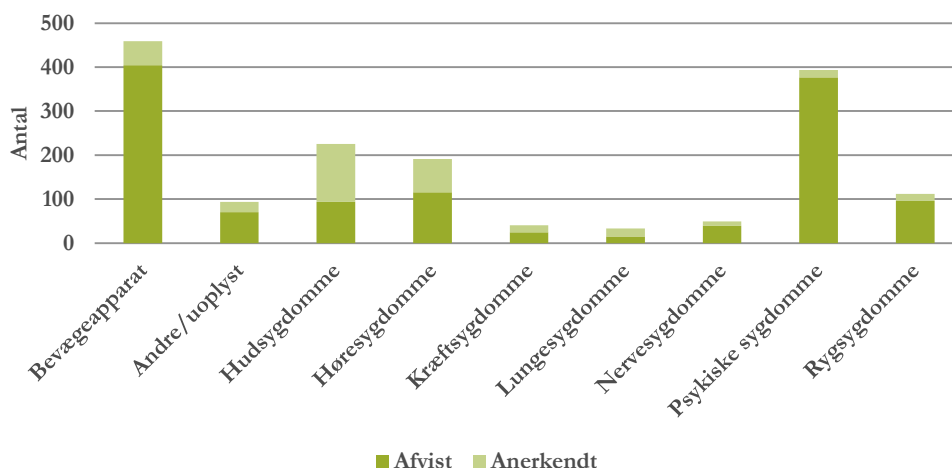
2.7 Branchefordelte afsluttede sager og erstatningsudgifter.

2.1 Afsluttede erhvervssygdomssager i 2016

Afsluttede sager fordelt på endelig diagnose og status

Af figur 14 fremgår det, at der samlet i gennemsnit per måned i 2016 er blevet afsluttet cirka 1.600 sager vedrørende erhvervssygdomme, svarende til omkring 19.000 sager samlet. Af disse er cirka 360 sager pr. måned blevet afsluttet med en anerkendelse og omkring 1.200 sager med en afvisning. Det svarer til, at gennemsnitligt er omkring 23 procent af de afsluttede sager om erhvervssygdomme i 2016 blevet anerkendt.

Figur 14: Antal afsluttede sager om erhvervssygdomme pr. måned i 2016 – fordelt på endelig diagnose

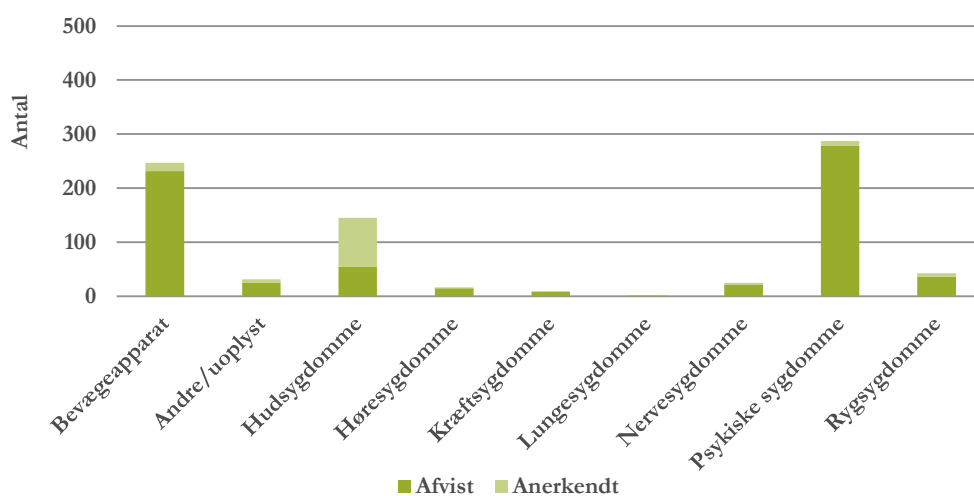

Bemærkninger

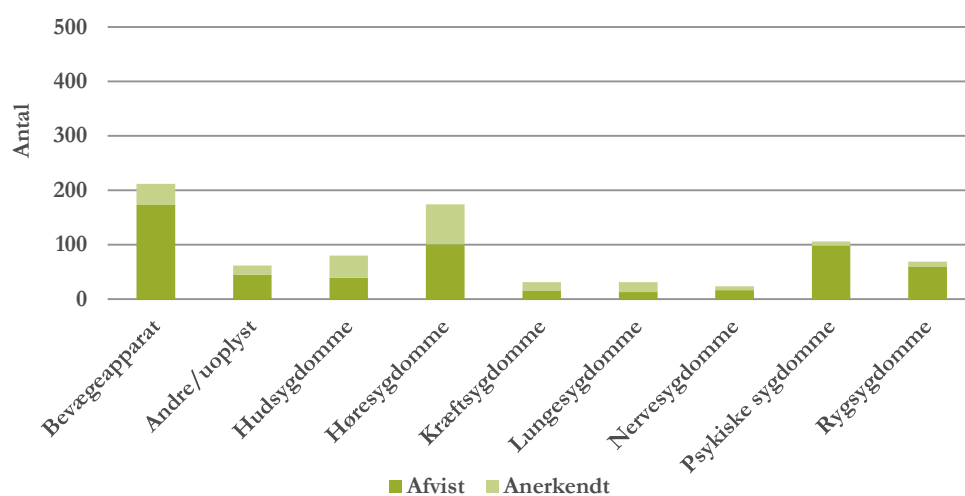
Figur 14 viser, at langt den største del af afviste sager findes indenfor diagnoser omhandlende bevægeapparat og psykiske sygdomme, hvor sidstnævnte har en anerkendelsesprocent på 4, og i alt har 194 anerkendelser i 2016.

Figur 14 viser yderligere, at hudsygdomme er den diagnose, der har den højeste procentdel anerkendte sager på omkring 58 procent af sagerne.

Figur 15a: Antal afsluttede sager om erhvervssygdomme pr. måned i 2016 for kvinder – fordelt på endelig diagnose samt kendelse.

Figur 15b: Antal afsluttede sager om erhvervssygdomme pr. måned i 2016 for mænd – fordelt på endelig diagnose samt kendelse.

Bemærkninger

Figur 15a viser fordelingen af anerkendte og afviste sager pr. måned i 2016 for kvinder, og figur 15b viser det tilsvarende for mænd.

Figurene viser, at der er markante forskelle på andelen af sygdomme som mænd og kvinder får anerkendt henholdsvis afvist, hvor kvinder udgør 74 procent af de totale afviste sager indenfor psykiske sygdomme, og 57 procent af de afviste sager er indenfor bevægeapparat.

Omvendt så står mænd for næsten 98 procent af de anerkendte høresygdomme i 2016.

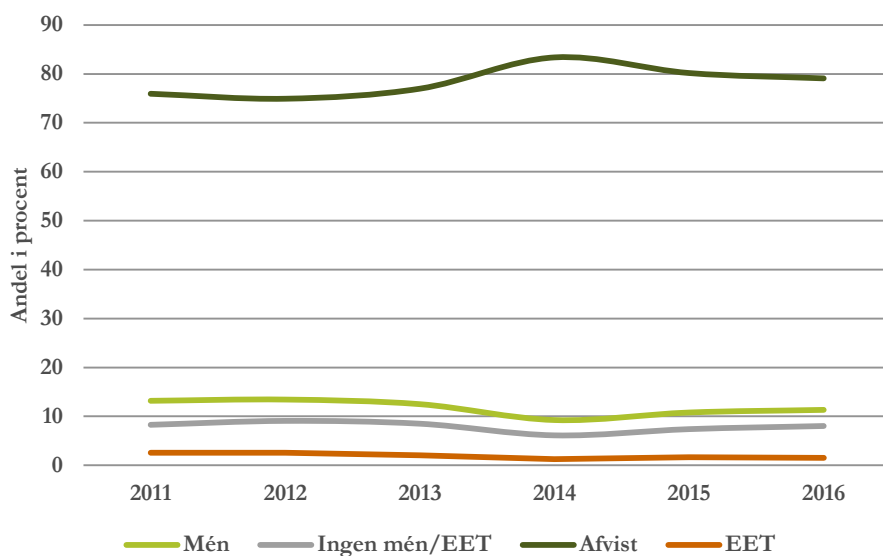
Dette indikerer, at der kan være forskel på det udførte arbejde for de to køn.

2.2 Udvikling i anerkendelsesprocenten, fordelt på endelig diagnose.

Afsluttede nye sager fordelt på kendelse 2011-2016

I figur 16 beskrives udviklingen af forskellige typer af kendelse for nye sager, og hvordan disse fordeler sig andelsmæssigt i den pågældende periode. Der er ligeledes her udelukkende tale om nye sager.

Figur 16: Afsluttede nye sager fordelt på kendelse

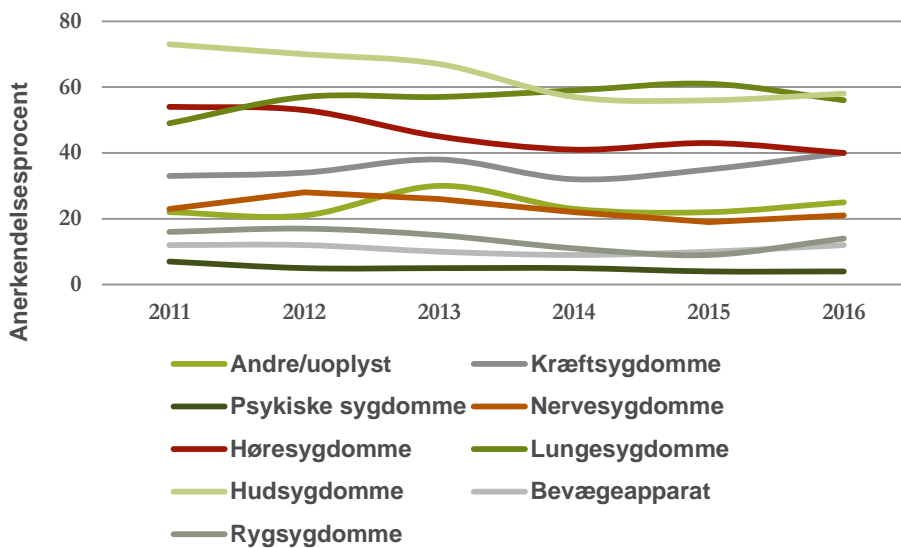
Bemærkninger

Af figur 16 fremgår det, at andelen af nye sager, som er blevet afvist har holdt sig stabilt i perioden på omkring 78 procent gennemsnitligt, med en mindre stigning i 2014. Tilsvarende har andelen af de andre afgørelsestyper også været uden de store udsving i perioden.

Anerkendelsesprocent fordelt på diagnoser 2011-2016

Af figur 17 fremgår udviklingen i anerkendelsesprocenten for forskellige typer af endelige diagnoser har udviklet sig i perioden 2011-2016.

Figur 17: Anerkendelsesprocent fordelt på endelig diagnose.

Bemærkninger

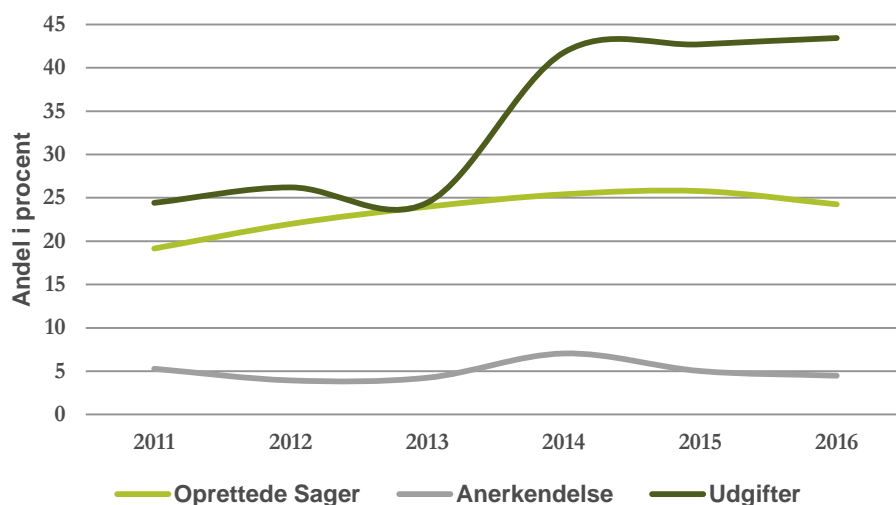
Af figuren ses det, at anerkendelsesprocenten for en række diagnoser har været meget svingende over perioden, med psykiske sygdomme og bevægeapparat som en undtagelse. De store anmeldegrupper af diagnoser, psykiske sygdomme og bevægeapparat har begge stabilt lave anerkendelsesprocenter over den samlede periode.

Anerkendelsesprocenten for hudsygdomme og høresygdomme er faldet siden 2011 med cirka 14-15 procent point.

2.3 Særligt om psykiske erhvervssygdomme

Figur 18 viser udviklingen i andelen af oprettede sager anmeldt med en psykisk erhvervssygdom, diagnosens andel af de samlede anerkendelser, samt andelen af de samlede erstatningsudgifter.

Figur 18: Psykiske erhvervssygdomme – Andel af sager, anerkendelser og erstatninger 2011-2016.

Bemærkninger

Figur 18 viser en markant udvikling i både andelen af sager anmeldt som en psykisk erhvervssygdom, samt i de tilkendte erstatningsudgifter, hvor førstnævnte i 2016 udgjorde 24 procent af de oprettede erhvervssygdomssager.

Samtidig viser figuren en voldsom stigning i andelen af de tilkendte erstatningsudgifter, hvor de udgør 43 procent af alle tilkendte erstatninger på erhvervssygdomsområdet i 2016. Dette skal ses i kontrast til den stabile, men begrænsede andel af anerkendte psykiske sager, der i 2016 ligger på omkring 4-5 procent af de totale anerkendte sager. Dette skyldes en stigning i de tilkendte mén og erhvervsevnetab fra 2013 og frem i psykiske sager anerkendt efter Arbejdsskadeloven.

Samlet tegner dette et billede af et diagnoseområde med en meget lav anerkendelsesprocent, men med meget høje tilkendte erstatningsudgifter.

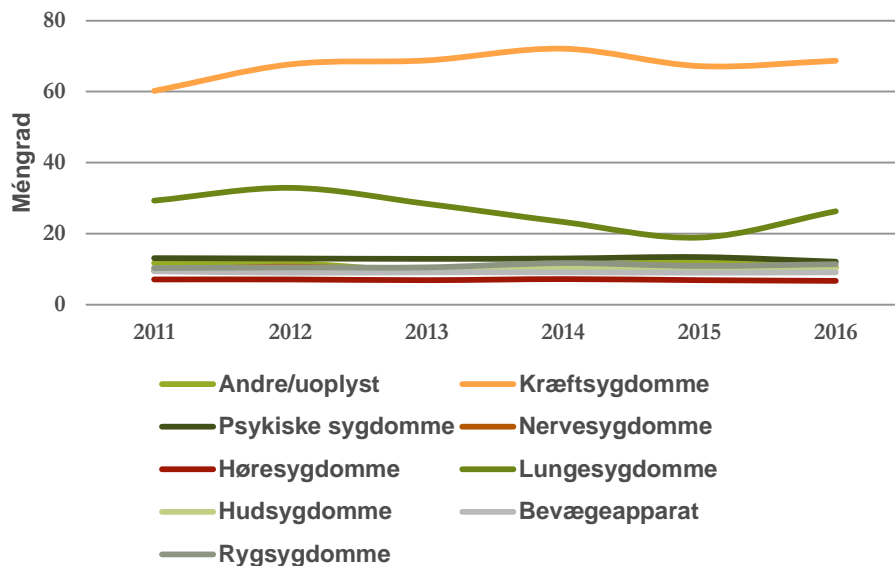
2.4 Méngrad 2011-2016

Méngrad fordelt på endelig diagnose og året for tilkendelsen

Figur 19 indeholder den gennemsnitlige méngrad for alle de erhvervssygdomssager, der er blevet afsluttet med tilkendelse af godtgørelse for varigt mén, fordelt på diagnose. Det vil sige, at afviste sager og sager med en méngrad på mindre end 5 procent indgår ikke.

Der kan træffes flere afgørelser om mén i sagen, så den samme sag kan optræde flere gange i figurene. Ved forhøjelser af méngraden vil det være den samlede méngrad, der indgår og ikke kun forhøjelsen.

Figur 19: Gennemsnitlig méngrad for endelige diagnoser 2011-2016

Bemærkninger

Af figur 19 fremgår det, at den gennemsnitlige méngrad i perioden har ligget forholdsvis stabilt for størstedelen af diagnoser, hvor kræftsygdomme adskiller sig markant med en gennemsnitlig méngrad på 67 procent i perioden.

Den gennemsnitlige méngrad for de resterende diagnoser med undtagelse af lungesygdomme, ligger på omkring 10 procent for perioden.

2.5 Erhvervsevnetabsprocent 2011-2016

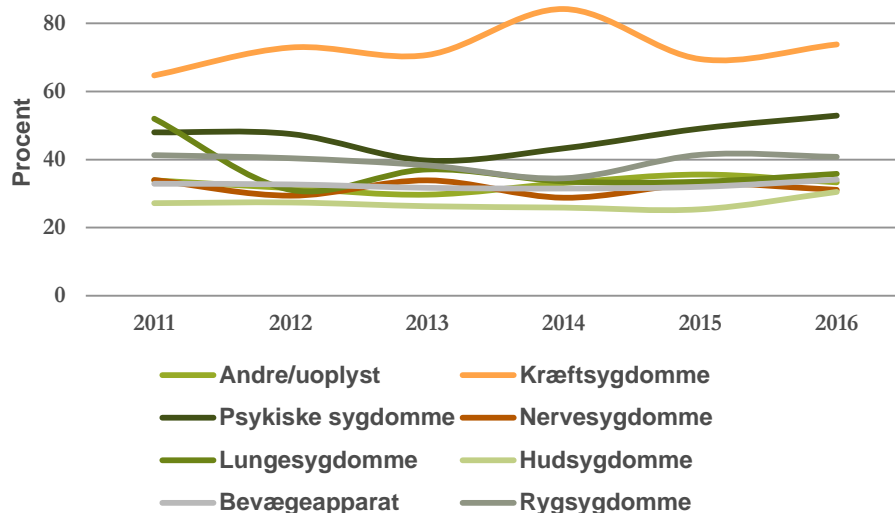
Erhvervsevnetabsprocent fordelt på endelig diagnose 2011-2016 og året for tilkendelsen

Figur 20 viser den gennemsnitlige udvikling i erhvervsevnetabsprocenten for alle de sager, der er blevet afsluttet med tilkendelse af erstatning for tab af erhvervene. Det vil sige, at afviste sager og sager med en erhvervsevnetabsprocent på mindre end 15 procent indgår ikke.

Da det er muligt at tage en sag til revision eller få genoptaget sagen, hvis den erhvervsmæssige situation har ændret sig, kan der være flere afgørelser om erhvervsevnetab i den samme sag. En sag kan derfor optræde i figurerne flere gange. Det er den samlede erhvervsevnetabsprocent, som er medtaget ved revisioner og genoptagelser og ikke kun ændringen.

Diagnoser, hvor der kun har været tilkendt erhvervsevnetab i et eller to af årene i perioden, er udeladt af figuren, da dette ikke ville tegne en retvisende udvikling.

Figur 20: Erhvervsevnetabsprocent fordelt på endelig diagnose

Bemærkninger

Ovenstående figur viser, at kræftsygdomme også her udgør det højeste gennemsnitlige erhvervsevnetab, på gennemsnitligt cirka 72 procent.

Det ses yderligere, at den diagnose, der har haft den største stabile stigning i tilkendt erhvervsevnetab, er psykiske sygdomme, der har et gennemsnitligt erhvervsevnetab på omkring 46 procent, en støt udvikling siden 2013. Denne tendens ses også hos sager om ulykker på grund af psykisk chok.

2.6 Erstatningsudgifter

Erstatningsudgifterne er opgjort på året for tilkendelsen. Erstatningsudgifterne består af godtgørelser for varigt mén, og erstatning for tab af erhvervsevne.

Erstatning for tab af erhvervsevne udbetales enten som en kapitalerstatning (engangsbetaling) eller som en løbende ydelse.

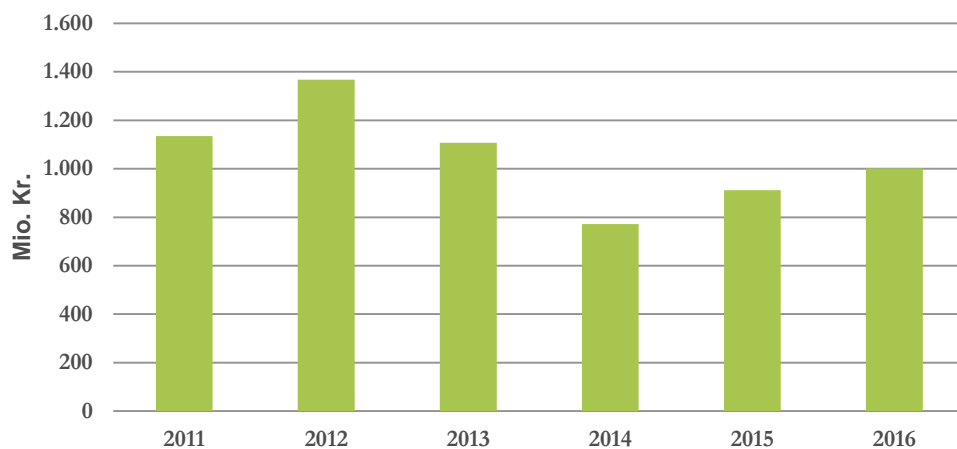
I de tilfælde hvor erstatningen er tilkendt som en løbende ydelse indgår de i opgørelsen som hensættelser til reserver (værdien af erstatningen fra afgørelsestidspunktet frem til folkepensionsalderen).

Tilgodehavende ydelser, det vil sige ydelser tilkendt fra tidligere end afgørelsestidspunktet indgår ikke i opgørelsen.

Erstatninger til efterladte, behandlingsudgifter og udgifter til hjælpemidler indgår heller ikke i beregningen.

Figur 21 viser erstatningsudgifterne i perioden 2011-2016. Der er tale om de samlede udgifter for både mén og erhvervsevnetab.

Figur 21: Erstatningsudgifter fordelt på året for tilkendelsen

Bemærkninger

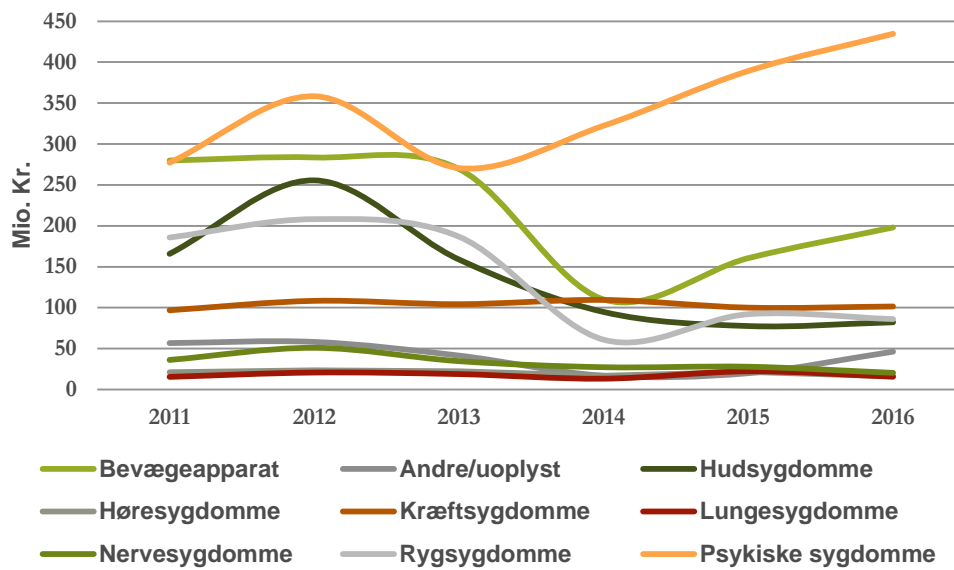
Erstatningsudgifterne faldt markant fra 2013 til 2014. Det skyldes dels Kammeradvokatens kritik af sagsbehandlingen, og dels at der var for få ressourcer til at behandle sagerne. Kammeradvokatens kritik medførte at praksis for fastsættelse af erhvervsevnetab skulle gennemgås, og der skulle iværksættes initiativer for at rette op på kvaliteten i sagerne. Det har medført et fald i antallet af afgørelser om erhvervsevnetab.

I 2016 er erstatningsudgifterne steget igen. I forhold til 2015 er de steget med næsten 10 procent. I takt med at AES får afviklet og behandlet mængden af sager vedrørende tab af erhvervsevnetab, som har hobet sig op siden 2014, må man forvente en yderligere stigning i erstatningsudgifterne.

Erstatningsudgifter fordelt på endelig diagnose

Figur 22 viser, hvordan erstatningsudgifterne fordeler sig på den endelige diagnose.

Figur 22: Erstatningsudgifter fordelt på endelig diagnose

Bemærkninger

Fordelingen mellem diagnoserne ændrer sig over perioden, hvor der især ses et fald i de tilkendte erstatninger for rygsygdomme og bevægeapparat fra 2012 og frem, samt en markant stigning for psykiske sygdomme, der udgør langt størstedelen af tilkendte, som nævnt i det tidligere afsnit.

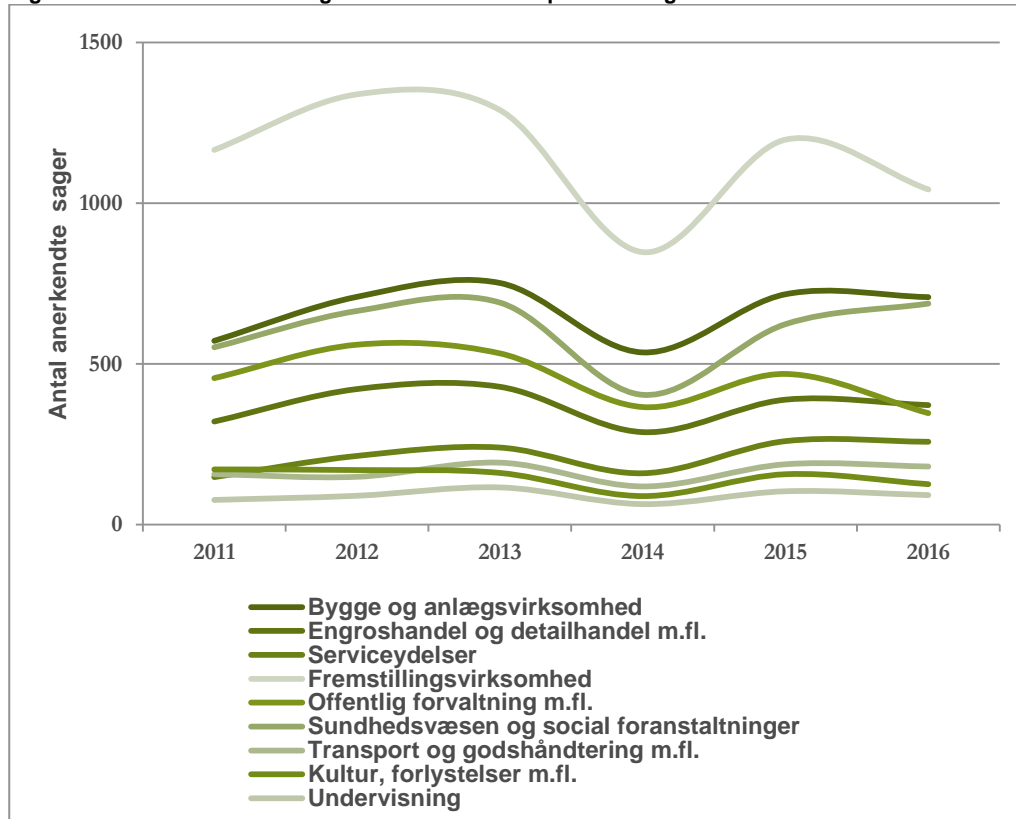
Dette område alene er steget med cirka 12 procentpoint sammenholdt med 2015-niveauet.

2.7 Branchefordeling 2011-2016

Anerkendte sager fordelt på branche

Figur 23 viser fordelingen af anerkendte sager på udvalgte brancher i perioden 2011 - 2016. Der er her tale om en afgrænsning til de branchegrupper, der har de største andele af sager.

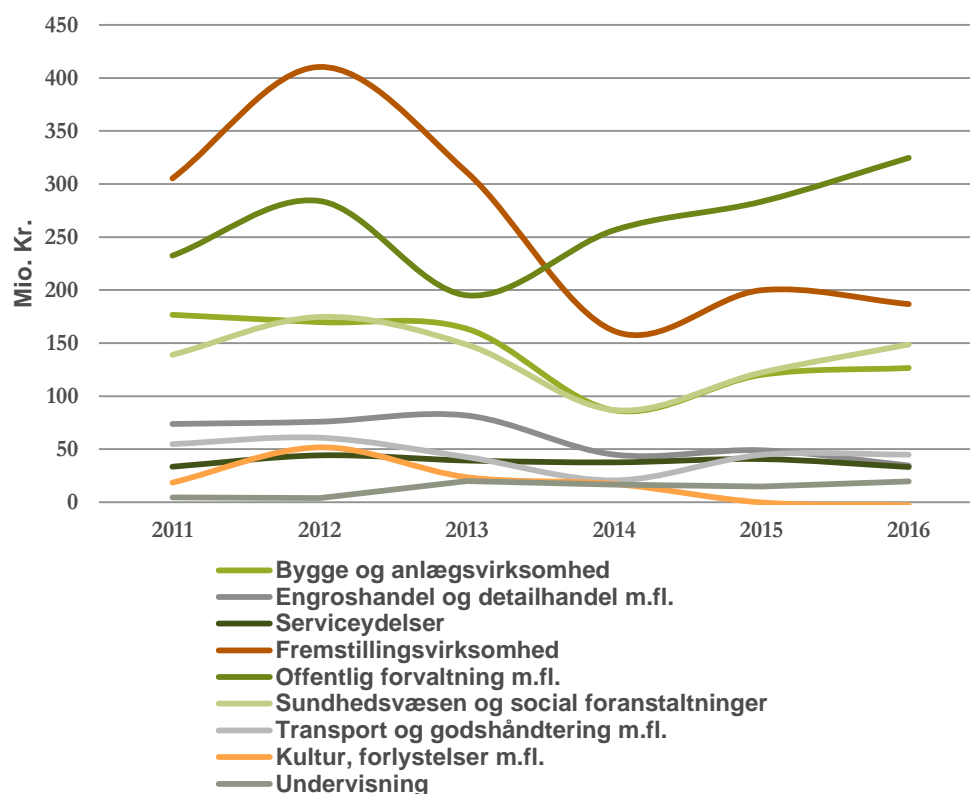
Figur 23: Antal anerkendte sager 2011-2016 fordelt på udvikling indenfor branche

Erstatningsudgifter fordelt på branche

Figur 24 viser erstatningsudgifterne i perioden 2011-2016 fordelt på branche samt udviklingen indenfor de forskellige brancher.

Figur 24: Erstatningsudgifter 2011-2016 fordelt på udvikling indenfor branche

Bemærkninger

Figur 23 og 24 illustrerer, at de brancher, der har den markant største andel af anerkendte sager, ikke nødvendigvis er de brancher, der får tilkendt den største andel af erstatningsudgifterne.

Tilskadekomne ansat inden for Offentlig forvaltning har oplevet den største stigning i tilkendte erstatningsbeløb, hvor disse i 2016 udgør 34 procent af de samlede branchefordelte erstatninger, til trods for at branchens andel af anerkendte sager er faldende.

De resterende brancher ligger relativt stabilt, både i forhold til totalt tilkendte erstatninger og i forhold til deres individuelle udvikling.